

billigt udjævrende Maade. Endvidere gjør Ministeren opmærksom paa, at til en saadan Control er det ikke alene nødvendigt, at der Hayes en almindelig Sagkyndighed; der udfordres ogsaa særlig Kundskab til de specielle og locale Forhold, som Ministeriet ikke kan have, hvorfor Justitsministeren selv fandt, at denne Control bedst kunde opnaaes derved, at Controllen overgaves til to paalidelige og sagkyndige Mænd, der bedre kunne indtrænge i de særlige Forhold end Justitsministeriet. Efter at have anført alle disse meget stærkt talende Grunde for at lade Controllen udføre ved curatores fideicommissi, kommer Justitsministeren dog til det Resultat, at han frasalder det, og selv overtager Controllen; men for denne Forandring anføres kun følgende 2 Grunde: den første Grund er den, at der blandt Lehnss- og Stamhuusbesidderne har vilst sig en Opinion imod denne Foranstaltning, det er, hvad den ærede Ordfører gjengav med Ordene „man har fundet, at de Bestemmelser ikke vare hensigtsmæssige“, men han omtalte ikke, hvem disse „man“ var, hvorimod Justitsministeren meget rigtigt siger, at det er vedkommende Lehnss- og Stamhuusbesiddere, men da denne hele Foranstaltning jo dog, om ikke tilsligtet, saa dog vel nærmest bliver til de vedkommende Lehnss- og Stamhuusbesidderes Fordeel, — det er nemlig meget langt fra at være til Fideicommissfernes Fordeel, og det er meget langt fra at være til Fæsternes Fordeel, men det er overordentlig meget til Besiddernes Fordeel, — saa følger deraf, at, dersom de vedkommende Fideicommissbestidere ikke kunne ønske at have denne Fordeel med en saadan Control af 2 paalidelige og kyndige Mænd, saa kan Staten fra sin Side jo ikke have Noget imod, at de ikke ville modtage denne Fordeel, altsaa, naar man skal give en Lov, som skal bringe denne Klasse af Statsborgere en Fordeel, saa maa man, naar man forøvrigt finder det rigtigt og nødvendigt, ikke undlade at stille dem en Control ved Siden, for at den succes-

sionsberettigede Familie ikke skal fornærmes eller krænkes i sin Ret, saa er det, siger jeg, nødvendigt, naar de forøvrigt ville have Deel i denne Fordeel, at de maae finde sig i dette, om det end skulde convenere dem mindre godt. Jeg skal dog oplyse, at i det Andragende fra Grev Knuth, der foranledigede denne Forandring, der siges der kun om denne Control, at den er en i nogle Henseender besværlig Control; man seer deraf, at han kunde ikke udtale sig mindre ugunstigt om den, end han gjør, men det er efter min Formening paa ingen Maade en Grund til at frasalde den, naar man huffer paa alle de mange og stærke Grunde, der af Justitsministeren ere anførte, for at beholde den. Den anden Grund, som har foranlediget den høitagtede Justitsminister til at forandre denne Controlleringsmaade, som han forøvrigt selv, i det Dieblisk han forandrede den, sagde var den bedste, er den, at Rigsdagen i forrige Session ikke under sine Forhandlinger om denne Lov var kommen til at vedtage disse curatores. Nu har det virkelig undret mig at see et saa stærkt Hensyn taget i denne Sag til Forhandlinger, som ikke førte til noget Resultat her i Thinget, saameget mere, som den høitagtede Justitsminister jo erkjender denne Controlleringsmaade for den rette; det havde jo aabenbart været rigtigst af ham, enten qua Minister eller qua Rigsdagsmand, at bringe dette Spørgsmaal til Behandling, da Loven dengang laa for her i Thinget, men, saavidt jeg huffer, gjorde han ikke dette. Jeg vil ønske, at andre Uttringer i Sager, der ellers ikke finde deres Afgjørelse her, i alle Tilfælde maatte vise sig, at have ligesaa stor Virkning, naar de forresten vare grundede, men at tillægge dem en saa stor Virkning i Tilfælde, hvor den høitagtede Justitsminister selv ikke erkjender, at de ere grundede, det synes mig dog at være en altfor overdreven Hensyntagen til de Uttringer, som her maatte falde.